

сучасний урок і виклики часу
сучасний урок у контексті НУШ

**СУЧАСНИЙ УРОК
У ВИМІРАХ
НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ**

типологія і структура
оцінювання на сучасному уроці
підготовка уроку

УЧИТЕЛЬ – ТВОРЕЦЬ УРОКУ

Нехай заслужено пишаються своїми великими відкриттями вчені, нехай гордяться своїми патентами винахідники, нехай не без підстав уважають свою місію особливо ваговою медики, священики, державні діячі, але коли до класу заходить педагог і розпочинається священне дійство, **ім'я якому урок**, кермо планети і доля людства, його майбутнє – саме в руках учителя.

*Борис Степанишин,
педагог, літературознавець, громадський діяч*

СУЧАСНИЙ УРОК

1. Чи варто давати дитині тільки ті знання, які потрібні будуть у житті, і як дізнатися, що їй знадобиться в майбутньому?
2. Як формувати компетентності і як їх виміряти (оцінити)?
3. Яким має бути сучасний урок за типологією та структурою?
4. Яким має бути конспект уроку і чи потрібно його готувати взагалі?
5. Яким має бути оцінювання на сучасному уроці?
6. Як? Що? Чи?..

- створює власну модельну програму
- створює освітнє середовище
- володіє інноваційними методиками і технологіями
- працює на засадах педагогіки партнерства
- є агентом змін

учитель

- мотивований до набуття знань і вмінь
- оволодіває провідними прийомами навчальної діяльності

учень

- бере активну участь у навчальному процесі
- вільний у висловленні думок
- відповідальний за власні рішення і вчинки

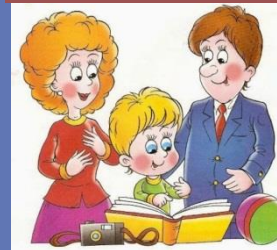
УРОК

- забезпечує впровадження Держстандарту
- створює освітню програму
- створює належне освітнє середовище

школа

батьки

- розуміють логіку організації освітнього процесу
- сприяють розвитку компетентностей своїх дітей
- бачать можливості своєї участі в освітньому процесі

Ліна Костенко

Українське альфреско

Над шляхом при долині, біля старого граба,
де біла-біла хатка стоїть на самоті,
живе там дід та баба, і курочка в них ряба,
вона, мабуть, несе їм яєчка золоті.

Там повен двір любистку, цвітуть такі жоржини,
і вишні чорноокі стоять до холодів.
Хитаються патлашки уздовж всієї стежини,
і стомлений лелека спускається на хлів.

Чиєсь дитя приходить, беруть його на руки.
А потім довго-довго на призьбі ще сидять.
Я знаю, дід та баба – це коли є онуки,
а в них сусідські діти шовковицю їдять.

Дорога і дорога лежить за гарбузами.
І хтось до когось їде тим шляхом золотим.
Остання в світі казка сидить під образами.
Навшпиньки виглядають жоржини через тин...

Аналіз поезії: варіант I

1. Яким є кадр зображення хатинки – панорамним, здалеку, чи детальним, зблизька? Чому саме так?
2. Автор акцентує увагу, що хатка стоїть на самоті. Можемо пояснити, чому на самоті?
3. У другій строфі кадр зображення змінився чи ні? На яких деталях акцентується увага? Про що ці деталі свідчать?
4. Чому лелека стомлений?
5. Який головний смисл третьої строфи? Яким настроєм вона пройнята?
 - Остання строфа – це широкоформатне зображення чи звужене? Що бачимо?
 - Чому йдеться про «дорогу»? Чому цей шлях «золотий»?
 - Про яку казку йдеться в останній строфі? Чому вона «остання в світі»? Чому «сидить під образами»?
 - Який висновок можна зробити з прочитаного і сказаного? Яка головна думка твору?

Аналіз поезії: варіант II

Завдання учасникам.

- Ви прослухали поезію. Який настрій вона у вас викликала, які почуття збудила?
- Для роботи з текстом твору розділіться на 4 групи. Представники кожної групи отримайте завдання. Час виконання – 15 хв.

Група 1. З'ясувати історію написання поезії; пояснити назву твору, зокрема, чому альфреско українське.

Група 2. Визначити головний мотив поезії і з'ясувати, як він проходить через увесь твір. Який ще мотив чітко проглядається у творі і звучить як продовження, доповнення головного?

Група 3. Назвати головний композиційний прийом, засоби художньої образності, використані для розкриття теми та втілення головної думки твору.

Група 4. Сформулювати тему й головну думку поезії. Над чим вона спонукає задуматися?

що пропонується?

що слід урахувати?

що потрібно для успіху?

як навчати?

світовий та вітчизняний досвід

освітні тренди 2019 року

навички XXI століття

СУЧАСНИЙ УРОК І ВИКЛИКИ ЧАСУ

ЩО ПРОПОНУЄТЬСЯ?

Ми переорієнтуємо навчання з засвоєння величезної суми знань, на освоєння компетентностей, необхідних для життя в ХХІ столітті (*Лілія Гриневич, Міністр освіти України*)

Школа буде відходити від того, що дитина повинна знати, що таке іменник і прикметник, і вміти знайти його в реченні. **Буде викладатися вміння висловлюватися.** Якщо хтось захоче вивчати філологію і присвятити цьому життя, для таких буде старша профільна школа (*Оксана Винницька, радник Міністра освіти*).

Нова українська школа дає відповідь на запитання, **що важливіше: набуття професії чи передумова для повного щасливого життя?** Якщо освіта буде зводитися тільки до навчання професії, то стане серйозною загрозою не лише для людини, але й для держави (*Маріанна Онуфрик, експерт Інституту суспільно-економічних досліджень*).

НОВА ШКОЛА: СВІТОВИЙ ДОСВІД

Компетентісний підхід базується на навичках вищого, творчого рівня (за таксономією Блума).

Але дістатися до високого рівня неможливо, не пройшовши нижнього (механічні навички), як не можна звести стіни будинку і поставити дах, не заклавши фундаменту.

У Канаді різко зросла галузь репетиторства. Якщо раніше з репетиторами переважно займалися ті, хто відставав, то зараз **мусять займатись усі, хто хоче отримати гарну шкільну освіту.**

У Канаді є кілька першокласних університетів, які дають освіту дуже високого рівня. Але **через низькі шкільні стандарти багато університетів змушені знижувати свої стандарти.**

***Роберт Крейген, професор математики
з університету Манітоби (Канада)***

ЯК НАВЧАТИ?

1. Минуле дбало про передачу знань від вчителя до учня, майбутнє – про **спільне набуття знань і досвіду.**

2. У минулому різних учнів навчали однаково; тепер шкільні системи повинні **прийняти розмаїття і запровадити індивідуалізовані підходи до навчання.**

3. Держава визначає напрямки й цілі навчання, проте відповідальність за методику повинні взяти на себе вчителі. Професіоналізм та професійна автономія не означають, що вчителі роблять, що вважають правильним у конкретній ситуації, – **вчителі обирають варіанти із практик, визначених як ефективні в межах цієї професії.** Не можна сприймати свободу як заклик поводитися виключно на власний розсуд.

*Андреас Шлейхер,
розробник і
куратор
дослідження PISA*

НОВА ШКОЛА: ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД

Перш ніж учити дітей
запам'ятовувати, їх потрібно **вчити**
думати, мислити, аналізувати факти і
явища навколишнього світу.

Кожний день має збагачувати розум,
почуття, волю дітей.

*В.Сухомлинський,
український педагог,
публіцист, письменник*

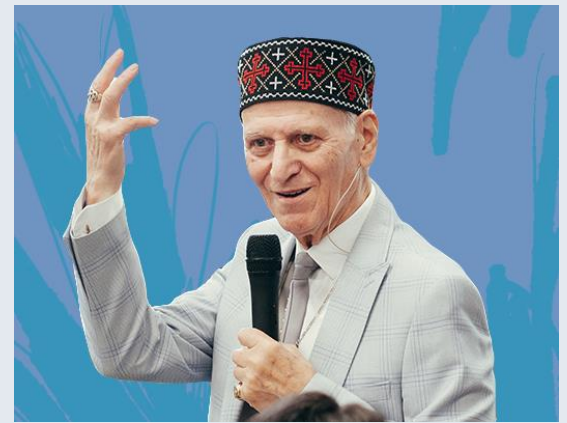

ПОРАДИ ВІД ШАЛВИ АМОНАШВІЛІ

1. У дитячих роботах **шукайте не помилки, а успіхи.** Якщо хоч одне слово в реченні написано правильно – це успіх. Я підкреслюю це зеленим: "Молодець!"

2. На уроці ставте запитання всьому класу, а відповідь шукайте в кожному з учнів. **Вчительська робота — адресна.** Найкраща наука — підійти до учня й попросити тихенько прошепотіти вам на вухо відповідь на запитання, яке ви поставили всьому класу й кожній дитині водночас.

4. **Найбільше варто пишатися слабкими учнями.** Там, де оголюється проблема, потрібна ваша допомога. Врятуйте учня-лінька, неорганізованого учня, невмотивованого учня — це буде мірилом вашої сили.

*Шалва Амонашвілі,
визначний грузинський
педагог, психолог*

ОСВІТНІ ТРЕНДИ 2019 РОКУ

за версією гендиректора освітньої платформи edX

Ананта Агарвала

Акцент у розвитку освіти буде на

- так званих **«гібридних навичках»** — однієї професії на все життя недостатньо, людина потребуватиме різних навичок, навчання ставатиме більш персоналізованим
- **багатоканальності освіти** — поряд із навчанням, що вимагає фізичної присутності викладача, зростатиме роль онлайн-освіти, причому такої, щоб людина відразу могла набуті нею навички застосовувати у власній діяльності
- **«м'яких» навичках** — *комунікативні навички, вміння працювати в команді, критичне мислення та здатність швидко приймати рішення* залишатимуться основними навичками, яких роботодавці очікуватимуть від працівників і яких система освіти повинна навчати учнів

НАВИЧКИ ХХІ СТОЛІТТЯ

Фундаментальні знання

Як учні застосовують основні навички для повсякденних завдань

Уміння читати й писати

Уміння рахувати

Наукова грамотність

ІКТ-грамотність

Фінансова грамотність

Культурна і громадянська грамотність

Уміння

Як учні розв'язують складні завдання

Критичне мислення /розв'язання проблем

Креативність

Спілкування

Співпраця

Персональні якості

Як учні поведуться у мінливому середовищі

Допитливість

Ініціативність

Цілеспрямованість /наполегливість

Адаптивність

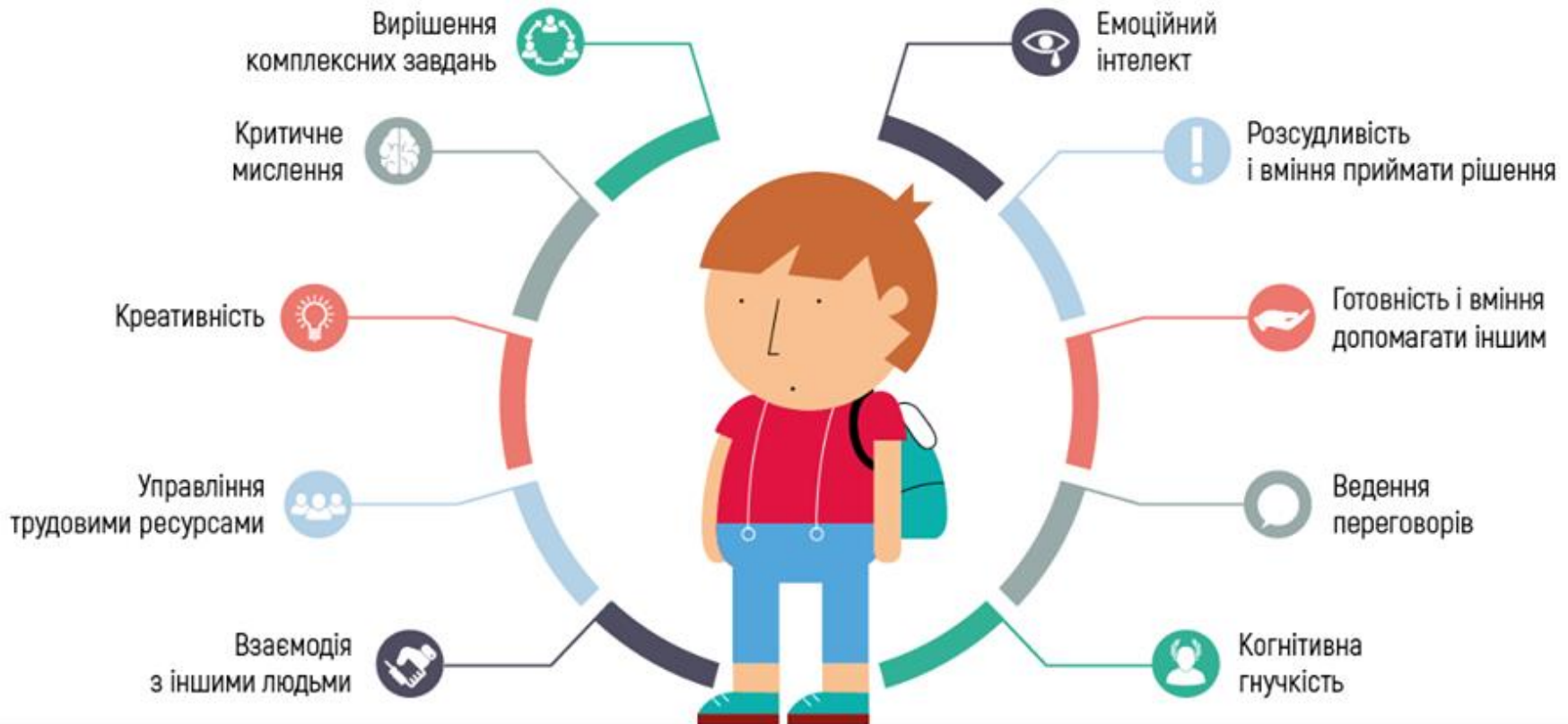
Лідерство

Соціальна і культурна обізнаність

10 НАЙВАЖЛИВІШИХ НАВИЧОК,

яких потрібно навчити дітей сьогодні, щоб вони були затребувані завтра

РОБИМО ВИСНОВКИ

1. Перехід на компетентнісну модель освіти передбачає, крім інших напрямів, підготовку педагогів.
2. Компетентнісний підхід ґрунтується на знаннях; без базових знань немає компетентностей.
3. Дитиноцентризм не потакання дитині, а формування та розвиток з урахуванням особистісних можливостей.
4. Мотивація – це не тільки і не стільки "легко" і "цікаво", скільки прагнення подолати вершину, досягти прогресу.
5. Сучасний урок – це спільна праця вчителя та учнів.
6. Професійна автономія – це не вседозволеність, а застосування ефективних практик.

ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ

ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ

УКРАЇНСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА

**УКРАЇНСЬКА
МОВА**

мовленнєва

мовна

діяльнісна

соціокультурна

**УКРАЇНСЬКА
ЛІТЕРАТУРА**

Л
І
Т
Е
Р
А
Т
У
Р
Н
А

емоційно-ціннісна

загальнокультурна

літературознавча

компаративна

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ВИМАГАЄ ЗМІН

У ЦІННОСТЯХ, МЕТІ
І РЕЗУЛЬТАТАХ

від засвоєння системи знань, умінь і навичок – до формування ключових і предметних компетенностей

У ЗМІСТІ ОСВІТИ

від накопичення знань – до компетентних практичних дій і вчинків

У ДІЯЛЬНОСТІ
ВЧИТЕЛЯ

від монологічного викладу - до педагогіки творчої співпраці і діалогової взаємодії

У ТЕХНОЛОГІЧНОМУ
ЗАБЕЗПЕЧЕННІ

від традиційних «повідомлювальних» методів до інноваційних технологій

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ПЕРЕДБАЧАЄ

- 1 підвищення рівня мотивації учнів
- 2 опертя на суб'єктний досвід школярів
- 3 застосування набутих знань та досвіду на практиці
- 4 формування навичок отримувати інформацію з різних джерел
- 5 підвищення рівня самостійної та творчої активності
- 6 інтенсифікація освітнього процесу
- 7 різні види контролю за процесом навчання
- 8 формування ціннісних орієнтирів особистості
- 9 створення ситуації успіху

ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ

Інтерактивні технології: метод проектів, дебати, ігрові технології, інтерактивні методи тощо.

Критичне мислення: аналіз, синтез, порівняння, оцінювання інформації; вміння бачити проблеми, ставити запитання, приймати рішення.

Самостійна навчально-дослідницька діяльність як ефективний засіб формування практичних умінь і навичок.

Компетентнісні завдання навчального процесу з метою формування готовності діяти в ситуаціях, наближених до життєвих.

ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ

особистісно
зорієнтованого
навчання

комп'ютерні

проектно-
дослідницька

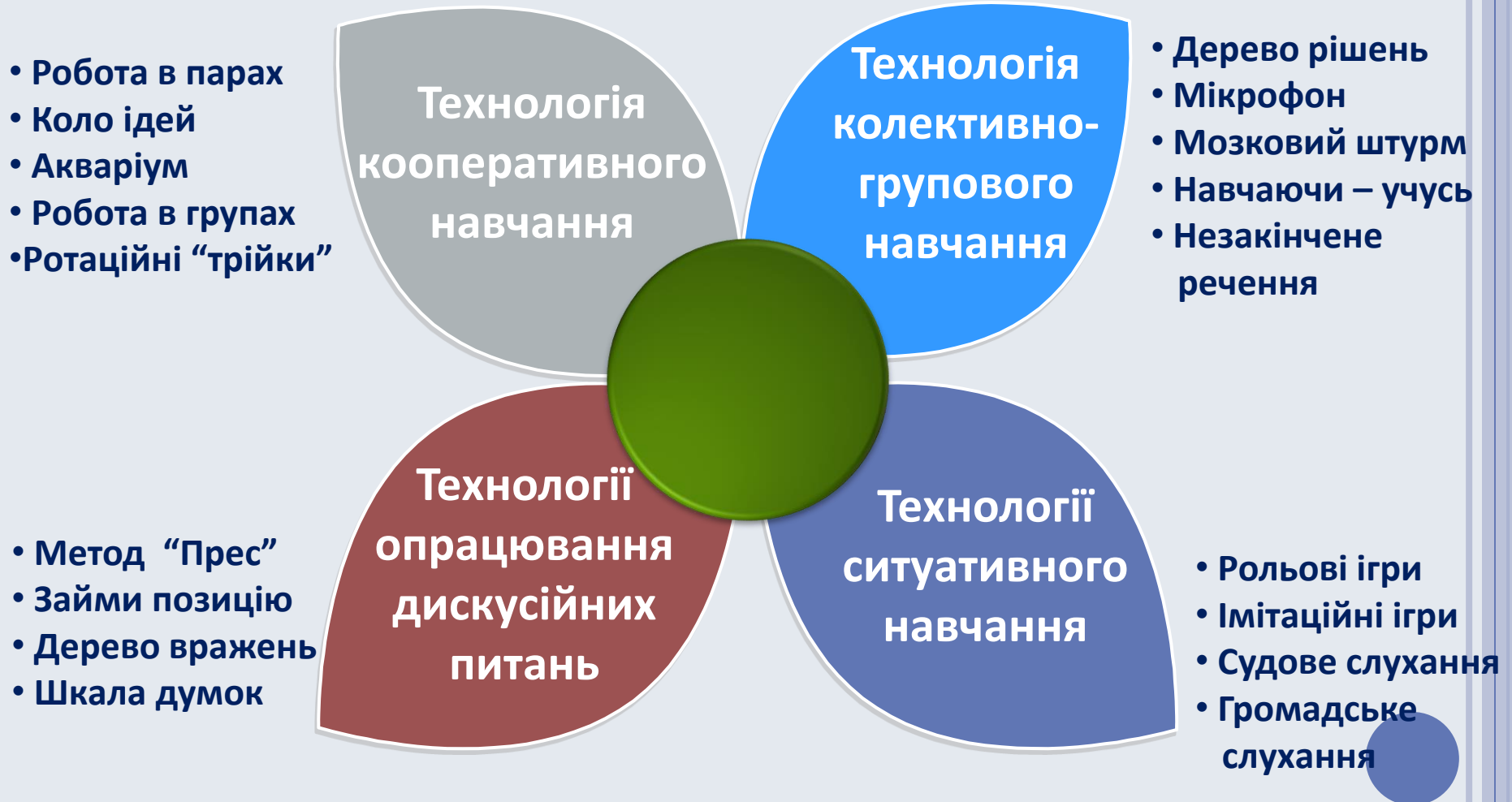
критичного
мислення

інтерактивного
навчання

інформаційні

ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ

КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ

Це комплекс мисленнєвих операцій, що характеризується здатністю людини аналізувати, порівнювати, синтезувати, оцінювати інформацію з будь-яких джерел; бачити проблеми, ставити запитання; висувати гіпотези та оцінювати альтернативи; робити свідомий вибір, приймати рішення та обґрунтовувати його.

РІВНІ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ

ВИДИ КОМПЕТЕНТІСНИХ ЗАВДАНЬ

УКРАЇНСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА

ЯК ЕФЕКТИВНО ФОРМУВАТИ КОМПЕТЕНТНОСТІ?

1. Мотивувати учнів, створювати умови для самомотивації.
2. Застосовувати інтерактивні технології: метод проектів, дебати, ігрові технології, інтерактивні методи тощо.
3. Застосовувати проблемне навчання, яке допомагає самовираженню, самореалізації особистості.
4. Учити висловлювати власну точку зору, вислуховувати думки товаришів, доходити порозуміння.
6. Учити критично мислити.
7. Залучати учнів до використання комп'ютера як потужного інструмента здобуття та обробки інформації.
8. Організовувати самостійну навчально-дослідницьку діяльність.
9. Періодично змінювати ролі учнів на уроці з метою формування готовності діяти в ситуаціях вибору.
10. Вчити планувати власну навчальну діяльність, рефлексувати її та досягнуті результати.

ПІДХОДИ ДО НАВЧАННЯ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

ЗАГАЛЬНОПРЕДМЕТНІ

компетентнісний

особистісно орієнтований

діяльнісний

технологічний

інклюзивний

ПІДХОДИ ДО НАВЧАННЯ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

УКРАЇНСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА

ПРЕДМЕТНІ

РЕАЛІЗАЦІЯ ЗМІСТОВИХ ЛІНІЙ

ПРЕДМЕТНИХ

МОВЛЕННЄВА

МОВНА

СОЦІОКУЛЬТУРНА

ДІЯЛЬНІСНА

НАСКРІЗНИХ

ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА
І СТАЛИЙ РОЗВИТОК

ГРОМАДЯНСЬКА
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

ЗДОРОВ'Я
І БЕЗПЕКА

ПІДПРИЄМЛИВІСТЬ І
ФІНАНСОВА
ГРАМОТНІСТЬ

НОВІ РОЛІ ПЕДАГОГА

Фасилітатор – той, хто допомагає вчитися, полегшує вирішувати проблеми, сприяє саморозвитку, самовдосконаленню.

Коуч – тренер, який не дає знання, а вчить самотужки вирішувати завдання, шукати шляхи досягнення поставлених цілей.

Тьютор – домашній учитель, репетитор, який працює з дитиною індивідуально: організує навчання, оцінює результати, проектує наступні кроки в навчанні.

ТИП УРОКУ

ТРАДИЦІЙНІ ТИПИ УРОКІВ

(За В.Онищуком)

ЗАСВОЄННЯ НОВИХ ЗНАНЬ

ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ І НАВИЧОК

ЗАСТОСУВАННЯ ЗНАНЬ, УМІНЬ І НАВИЧОК

УЗАГАЛЬНЕННЯ І СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ЗНАНЬ

ПЕРЕВІРКА ЗНАНЬ, УМІНЬ І НАВИЧОК

ПЕРЕВІРКА ЗНАНЬ, УМІНЬ І НАВИЧОК

СТРУКТУРА ТРАДИЦІЙНОГО ТИПУ УРОКУ

СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ УРОКУ

```
graph TD; A[СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ УРОКУ] --- B[ПЕРЕВІРКА ДОМАШНЬОГО ЗАВДАННЯ]; A --- C[ВИВЧЕННЯ НОВОГО МАТЕРІАЛУ]; A --- D[ПІДСУМОК, ЗАВДАННЯ ДОДОМУ];
```

**ПЕРЕВІРКА
ДОМАШНЬОГО
ЗАВДАННЯ**

**ВИВЧЕННЯ
НОВОГО
МАТЕРІАЛУ**

**ПІДСУМОК,
ЗАВДАННЯ
ДОДОМУ**

СУЧАСНІ ТИПИ УРОКІВ

1. Особистісно зорієнтований урок.
2. Компетентнісно орієнтований урок.
3. Урок за технологією розвивального навчання.
4. Урок за технологією проектного навчання.
5. Урок за технологією інтенсивного навчання.
6. Біоадекватний урок.
7. Урок за технологією інтерактивного навчання.

Нетрадиційні типи уроків

Уроки у формі змагань та ігор:

конкурс, турнір, КВК, рольова гра, вікторина

Уроки у формі суспільної практики:

дослідження, інтерв'ю, репортаж

Уроки у формі публічного спілкування:

*прес-конференція, аукціон, дискусія, діалог,
панорама, телеміст, усний журнал*

Уроки-фантазії: *урок-казка, урок-сюрприз*

Уроки-імітації діяльності установ і організацій: *суд, учена рада та ін.*

Орієнтовані здебільшого на підвищення інтересу учнів до навчання, а не на його результативність.

СКЛАДОВІ УРОКУ-ДОСЛІДЖЕННЯ

ПРОБЛЕМИ

визначення та формулювання проблем у процесі аналізу тексту

ГІПОТЕЗИ

озвучення гіпотез, відкидання хибних думок

АРГУМЕНТИ

підтвердження гіпотез прикладами

ВИСНОВКИ

застосування на практиці

УРОК-ДОСЛІДЖЕННЯ

Тема. Проблематика драми-феєрії Лесі Українки "Лісова пісня".

ПРОБЛЕМИ

ЛЮДИНА І ВОЛЯ

("Ну, як-таки, щоб воля та пропала? / Се так колись і вітер пропаде!")

ЛЮДИНА І ПРИРОДА

("Що лісове, то не погане, сестро, – усякі скарби з лісу йдуть")

ЛЮДИНА І МИСТЕЦТВО

("Як солодко грає, / як глибоко крає")

ЛЮДИНА І СУСПІЛЬСТВО

("Все грай та грай, а ти, робото, стій")

ПРОБЛЕМА КОХАННЯ

("Чи ж то ганьба, / що маю серце не скупе, що скарбів / воно своїх не криє"?)

Проблемне запитання. У розмові з Килиною Лукаш каже: "Я, жінко, бачу те, що ти не бачиш... / Тепер я мудрий став..."
Що зрозумів Лукаш?

Типи уроків НУШ (початкова школа)

наказ МОНУ № 408 від 20.04.2018

Урок формування компетентностей

Урок розвитку компетентностей

Урок перевірки та/або оцінювання
досягнення компетентностей

Урок корекції основних компетентностей

Комбінований урок

СТРУКТУРА КОМПЕТЕНТІСНО УРОКУ

(за О.Пошетун)

підготовчий етап

- актуалізація опорних знань, суб'єктного досвіду
- мотивація, повідомлення теми, формулювання очікуваних результатів (до 10 % часу)

основний етап

- опрацювання матеріалу: конструювання учнями знань, умінь, ставлень і смислів (до 75 % часу)

завершальний етап

- узагальнення засвоєного, контроль знань
- рефлексія ходу роботи та результатів
- підсумок, завдання додому (до 15 % часу)

СТРУКТУРА ОСОБИСТІСНО ЗОРІЄНТОВАНОГО УРОКУ

МОТИВАЦІЙНИЙ ЕТАП

- забезпечення емоційної готовності до уроку
- актуалізація суб'єктного досвіду
- актуалізація опорних знань

ЕТАП ЦІЛЕВИЗНАЧЕННЯ ТА ПЛАНУВАННЯ

- повідомлення теми уроку
- визначення очікуваних результатів
- формулювання особистісних цілей

ЕТАП ОПРАЦЮВАННЯ МАТЕРІАЛУ

- засвоєння теорії
- виконання практичних завдань

РЕФЛЕКСИВНО- ОЦІНЮВАЛЬНИЙ ЕТАП

- рефлексія
- завдання додому

**нормативна
база**

**календарний
план**

**конспект
уроку**

**зразок
конспекту
уроку**

**аналіз
конспекту
уроку**

**технологічна
карта
уроку**

ПІДГОТОВКА УРОКУ

ВИМОГИ ДО КАЛЕНДАРНОГО ТА ПОУРОЧНОГО ПЛАНІВ

Календарне та поурочне планування здійснюється вчителем у довільній формі, у тому числі з використанням друкованих чи електронних джерел тощо.

Формат, обсяг, структура, зміст та оформлення календарних планів та поурочних планів-конспектів є індивідуальною справою вчителя.

*Лист МОН № 1/9-630 від 05.12.2014 року
"Про неухильне дотримання принципів
гарантування свободи педагогічної
діяльності вчителя"*

👉 Міркуємо!

– Конспект уроку обов'язковий?

ЗРАЗОК ПЛАНУ-КОНСПЕКТУ УРОКУ

👉 Педагогічна ситуація.

– Наскільки доцільним є такий конспект уроку української мови для 10 класу?

Тема. Практична риторика. Телефонна розмова.

1. Читання діалогів (телефонних розмов) за особами (впр. 328).
2. Опрацювання теоретичного матеріалу (§ 45).
3. Робота з текстом. Ознайомлення з правилами ведення телефонної розмови (впр. 329).
4. Складання пам'ятки "Етикет телефонної розмови школяра" (робота в групах, впр. 330).
5. Складання діалогів-телефонних розмов відповідно до окреслених ситуацій спілкування (впр. 331).
6. Опрацювання теоретичного матеріалу (§ 45).
7. Складання і розігрування діалогів-офіційних телефонних розмов відповідно до окреслених ситуацій спілкування (впр. 332).

АНАЛІЗ КОНСПЕКТУ УРОКУ

Тема. Практична риторика. Телефонна розмова.

1. Яка мета уроку? Формування яких умінь як складників компетентностей передбачається?
2. Який тип уроку? Які структурні компоненти передбачені? На якому етапі уроку і які компетентності (предметні і ключові) формуються? Які наскрізні лінії реалізуються?
3. Яка форма опрацювання (не вивчення) теоретичного матеріалу?
4. Як організована самотійна навчально-пізнавальна діяльність учнів?
5. Як рефлексуються (і чи рефлексуються) результати та способи їх досягнення?
6. Яким було оцінювання навчальних досягнень учнів?
7. Чи диференційоване домашнє завдання?

УЗГОДЖЕННЯ МЕТИ Й ЦІЛЕЙ УРОКУ

Формулюються в компетентнісному вимірі й мають бути зорієнтованими на очікуваний результат:

УЧИТЕЛЬ

у меті уроку планує навчальний, розвивальний і ціннісний складники компетентності;
ключові слова: допомогти, сприяти, плекати

УЧНІ

на етапі цілевизначення і планування ставлять цілі і визначають завдання для їх реалізації

СПІЛЬНО

на етапі рефлексії аналізують процес і рівень досягнення поставлених мети і цілей

ТЕХНОЛОГІЧНА КАРТА УРОКУ

Тема. Складне речення, його ознаки.

МОТИВАЦІЙНИЙ ЕТАП

	Зміст роботи	Види вмінь, що формуються
1	Забезпечення емоційного настрою ("побажай мені успіху").	мовні (предметна компетентність)
2	Актуалізація суб'єктного досвіду. Запитання: "Наскільки усвідомлено й часто ви користуєтеся складним реченням у мовленні?"	
3	Актуалізація опорних знань ("мозковий штурм"). – Які є види речень за будовою? – Як з'ясувати – речення просте чи складне? – Які є види простого речення? – Чим просте речення відрізняється від складного?	

ТЕХНОЛОГІЧНА КАРТА УРОКУ

ЕТАП ЦІЛЕВИЗНАЧЕННЯ І ПЛАНУВАННЯ

	Зміст роботи	Види вмінь, що формуються
1	Повідомлення теми , запис у зошити.	організаційно-діяльнісні: ставити цілі, планувати діяльність (КК "уміння вчитися")
2	Очікувані результати: <i>знаннєві: знає види СР, розділові знаки</i> <i>діяльнісні: розрізняє ПР і СР, розпізнає зв'язки, визначає види СР</i> <i>ціннісні: оцінює виражальні можливості СР</i>	
3	Планування роботи: 1) § 9 – 11 – самостійно – засвоєння теми 2) впр. 105 – усно – розрізнення СР з одно- і двоскладними частинами 3) впр. 111 – усно – розрізнення СР сполучникових і безсполучникових 4) впр. 120 – письмово – розрізнення СС (I вар.) і СП (2 вар.) речень 5) розподільний диктант – письмово – контролююче завд.	
4	Визначення особистісних цілей (учні).	

ТЕХНОЛОГІЧНА КАРТА УРОКУ

ЕТАП ОПРАЦЮВАННЯ МАТЕРІАЛУ

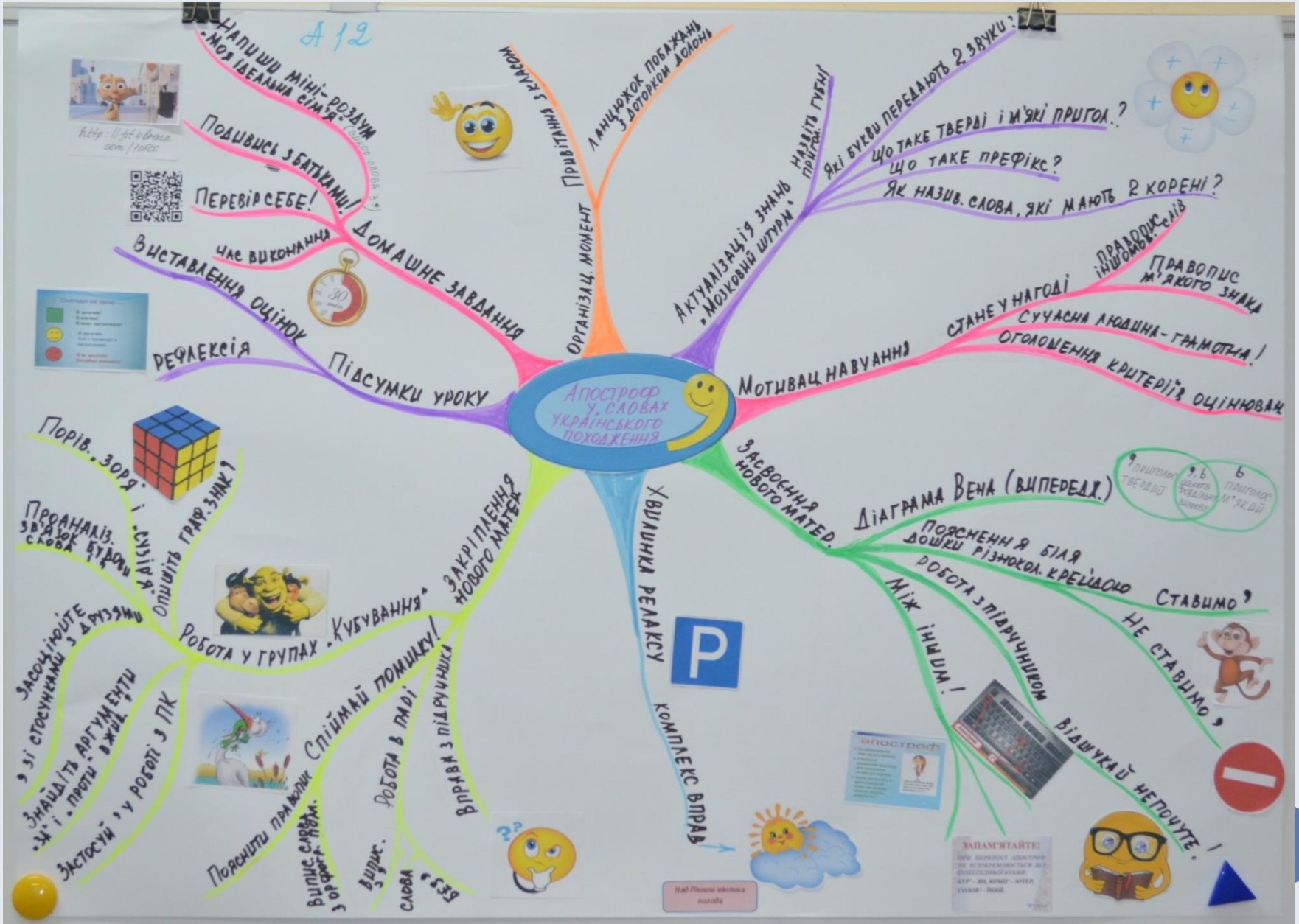
	Зміст роботи	Види вмінь, що формуються
1	§ 9 – 11 – самостійно – засвоєння теми	мовні (ПК: мовна)
2	§ 9 – 11 – усно: робота в парах: взаємозапитання – перевірка рівня засвоєння теми	
3	Вправа 111 – усно – розрізнення складних речень сполучникових і безсполучникових.	
4	Вправа 120 – письмово – розрізнення складносурядних (I варіант) і складнопідрядних (2 варіант) речень та сурядних і підрядних сполучників.	
5	Вправа 122 – усно: робота в групах – практичне використання СР (дібрати 2-3 прислів'я у формі СР, які б ви хотіли бачити на речах, одязі, білбордах).	мовленнєві (ПК: мовленнєва)
6	Розподільний диктант – письмово – підсумкове завдання (записати в окремі рядки номери речень за їх видами – складносурядні, складнопідрядні, безсполучникові, прості). НЛ-1	

ТЕХНОЛОГІЧНА КАРТА УРОКУ

РЕФЛЕКСИВНО-ОЦІНЮВАЛЬНИЙ ЕТАП

	Зміст роботи	Види вмінь, що формуються
1	<p>Саморефлексія:</p> <ul style="list-style-type: none">– Чи досягнуті цілі?– Що сприяло (заважало)?– Що було найцікавішим на уроці?– Яке завдання було найскладнішим?– Чи задоволені результатами діяльності?	організаційно-діяльнісні: рефлексія процесу та результатів діяльності (КК "уміння вчитися")
2	<p>Завдання додому:</p> <p>Обов'язкове:</p> <p>а) для учнів, які підсумкове завдання виконали нижче третього рівня: повторити § 9 – 11, дібрати й записати по 1 прикладу складних речень різних видів;</p> <p>б) для учнів, які підсумкове завдання виконали на третьому рівні: повторити § 9 – 11.</p> <p>За бажанням: записати текст посту в мережі про те, що гроші можуть бути злом, використати 3-4 складні речення.</p>	

РОЗРОБКА УРОКУ

ОБЛАДНАННЯ

Комп'ютер, екран, запис звуків моря.

ТИП УРОКУ

Формування вмінь і навичок

МЕТА УРОКУ

1. Допомогти систематизувати та поглибити знання з теми.
2. Сприяти формуванню орфоепічної та орфографічної грамотності.
3. Плекати усвідомлену потребу в культурі мови, в гармонії з природою.

МОТИВАЦІЙНИЙ ЕТАП

1. Створ. емоц. настрою (побажання).
2. Актуаліз. суб'єкт. досвіду (
3. Актуаліз. опорних знань ("мозковий штурм"). **ПК – мовна**

ЕТАП ЦІЛЕВИЗНАЧЕННЯ І ПЛАНУВАННЯ

1. Повідомлення теми та мети уроку.
2. Визначення цілей – вибір із запропонованих + доповнення власних.
3. Планування роботи (спільно з учнями). **НЛІ 4, КК – уміння вчитися**

ЕТАП ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ І НАВИЧОК

1. Завдання-доведення «Чому так?» (Сонцезахисний крем містить багато баластних речовин) – усно. **НЛІ 3**
2. «Упіймай помилку»: словниковий диктант (на правила спрощення) – письмово.
3. Валеохвилинка. Релаксація-навіювання «Звуки моря» **НЛІ 3**
4. Гра «Я редактор» (відредагувати слова) – письмово. Взаємоперевірка.
5. Творча робота «Звуки моря» за опорними словами *радісний, щасливий, тижневий та ...* – письмово.

ЕТАП РЕФЛЕКСІЇ ТА ОЦІНЮВАННЯ

1. Результат – прийом «підкорення верши-ни» (переваги та недоліки маршруту).
2. Оцінка – прийом «мушлі напам'ять» (від себе, від друга, від учителя).
3. Завдання додому: створити пост у соцмережі (+фото) «Місце, де я мрію відпочивати», використавши слова з вивченими орфограмами. **КК «уміння вчитися»**

СПРОЩЕННЯ В ГРУПАХ ПРИГОЛОСНИХ

Орфографічний практикум

Оцінка – це той вузол, те перехрестя, на якому зустрічаються всі учасники шкільного життя: діти, батьки, вчителі, адміністрація.

Спробуємо відповісти на запитання: «**ЩО, ЯК і ДЛЯ ЧОГО** з навчальних досягнень школяра оцінюють сьогодні вчителі і що пропонується?»

Закон України "Про освіту" (2017) значно збільшує академічну, кадрову, фінансову, організаційну автономію закладів освіти: **"Держава гарантує академічну, організаційну, фінансову і кадрову автономію закладів освіти"** (стаття 23).

Надання свободи закладу освіти призведе до **посилення відповідальності педагогічних колективів за якість надання освітніх послуг**, які в кінцевому результаті контролюватимуться Державною службою якості освіти.

Відповідно до проекту "Внутрішня система забезпечення якості освіти в Україні" визначено чотири напрями оцінювання освітньої діяльності школи:

- освітнє середовище
- педагогічна діяльність учителів
- управлінська діяльність керівників
- результати навчання.

ТРАДИЦІЙНЕ ОЦІНЮВАННЯ

Міністерство
освіти і науки
України

Відповідно до "Орієнтовних вимог оцінювання навчальних досягнень учнів із базових дисциплін у системі загальної середньої освіти (*затверджені наказом МОН України № 1222 від 21.08.2013 року*), оцінювання в 5 – 11 класах є **ПОТОЧНИМ і ПІДСУМКОВИМ** (тематичне, семестрове, річне, ДПА/ЗНО).

**РІВНІ
НАВЧЕНОСТІ**

Початковий – *знання* (1 – 3 бали)

Середній – *розуміння* (4 – 6 балів)

Достатній – *застосування* (7 – 9 балів)

Високий – *творчість* (10 – 12 балів)

ТРАДИЦІЙНЕ ОЦІНЮВАННЯ

Традиційна технологія поточного оцінювання передбачає:

а) **на рівні вчителя:** у меті уроку планує навчальний, розвивальний і ціннісний складники, щоб у кінці роботи перевірити, як учні їх опанували;

б) **на рівні учнів:** на етапі цілевизначення і планування визначають, які цілі і з допомогою яких завдань, методів і форм роботи досягатимуться;

в) **спільно:** на етапі рефлексії аналізують процес і рівень досягнення поставлених цілей, визначають шляхи їх корекції.

Чи співвідносять учасники освітнього процесу мету, цілі (що планувалося) та зміст діагностики (що перевірялося)?
Практика показує: не завжди.

ОЦІНЮВАННЯ В НУШ

Що пропонується?

Критерії оцінювання навчальних досягнень **мають бути відомі учням (і батькам)**, вони мають їх розуміти і керуватися під час виконання завдань. Кожна виставлена оцінка має обґрунтовуватися вчителем.

У процесі оцінювання навчальних досягнень учнів **учителі повинні дотримуватися принципів академічної доброчесності**, тобто на виставлення оцінки не впливають жодні інші чинники, крім результатів навчання.

ОЦІНЮВАННЯ В КОМПЕТЕНТІСНОМУ ВИМІРІ

ТРИВИМІРНА СТРУКТУРА ОЦІНЮВАННЯ ЗА КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ

Кінцевим продуктом навчання стають не знання самі по собі, а вміння ефективно їх використовувати в різних формах і проявах, тобто компетентності.

ВИДИ ОЦІНЮВАННЯ В НУШ

ФОРМУВАЛЬНЕ

- здійснюється у процесі навчання
- перевіряє, як триває процес навчання
- виявляє сфери, де необхідне покращення
- ідентифікує недоліки й усуває їх
- допомагає учням учитися один в одного

ПІДСУМКОВЕ

тематичне встановлює рівень засвоєння вивченої теми (розділу)

семестрове: встановлює рівень засвоєння навчальних досягнень за семестр

річне: встановлює рівень засвоєння навчальних досягнень за рік

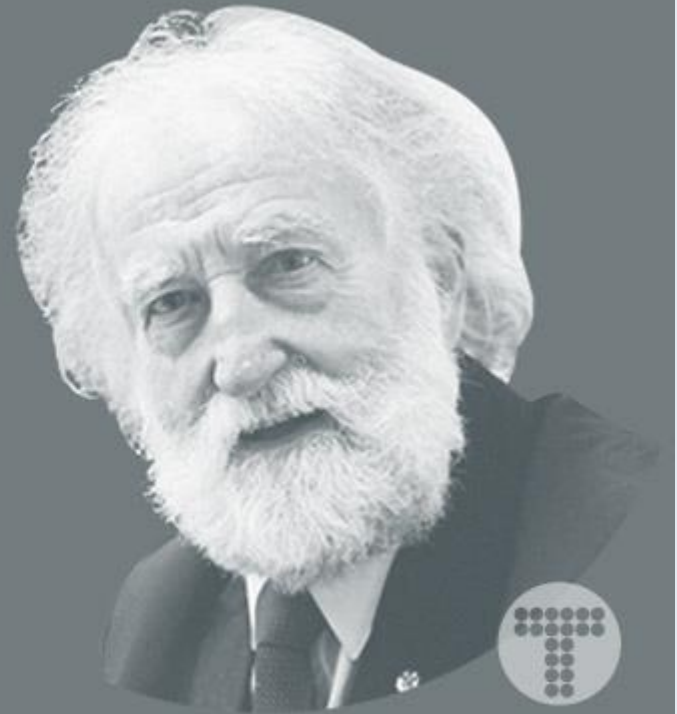
ДПА/ЗНО: встановлює відповідність освітнього рівня учнів державним вимогам

ВИДИ ОЦІНЮВАННЯ В НУШ

Формувальне і підсумкове оцінювання підпорядковані різним цілям: формувальне – підвищити якість, підсумкове – оцінити якість. Влучну аналогію навів експерт з оцінювання Пол Блек: коли кухар готує суп і куштує його, – це формувальне оцінювання. Коли страву пробує клієнт – це підсумкове оцінювання. Наочно ілюструє таке оцінювання й малюнок:

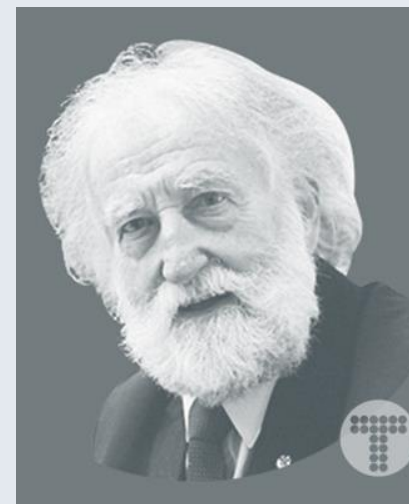

Цінність має лише
тріада: знання —
розуміння — вміння.
Окремо — ні.

Юло Вооглайд — відомий естонський соціолог, соціальний психолог, філософ, освітній експерт, почесний професор Тартуського університету. Він заснував в Естонії три експериментальні інноваційні школи та продовжує працювати над реформуванням освіти в країні.

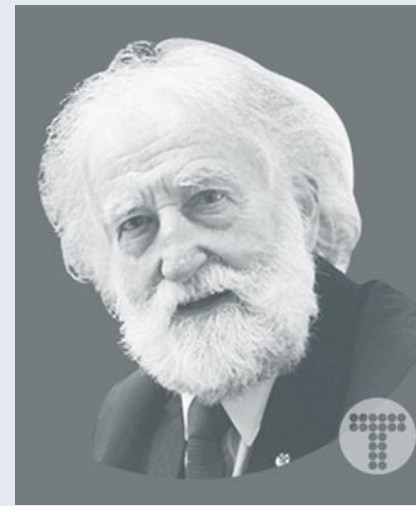
Дитина не заслуговує отримати погану оцінку лише через погану пам'ять, яку вона успадкувала від батьків. **Навіщо карати за це «двійками»?**

Школа — це лише оазис розвитку дитини. А освіта – ресурс. Її цінність саме в тому, щоб **підготувати дітей до самостійного життя, а не оцінити їх.**

У 6-7-річному віці, коли дитина йде до школи, усі основи вже закладені. **Можлива тільки робота над помилками.** Але хто раптом вирішив, що за це дитині треба ставити оцінки?

Натомість варто зосередитися на тому, щоб розвивати в дітей креативне мислення. Однак, **неможливо оцінити творчість**. А лише вона здатна рухати вперед: і дітей, і вчителів, і систему освіти в цілому.

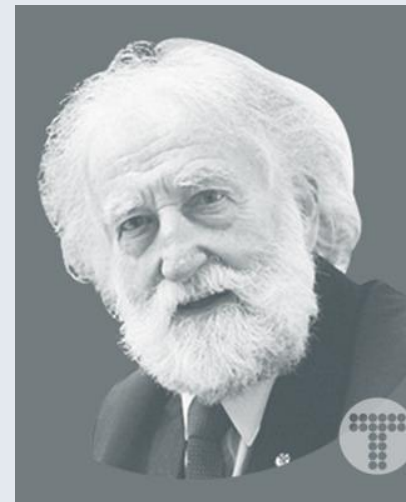

Важливо не просто «шпигувати» дітей знаннями, а дати їм розуміння фундаментальних законів та закономірностей. І, звісно ж, навчити **використовувати теорію на практиці, у реальному житті**.

Чи не краще було б **визначити якість знань, а не їх обсяг**? І що, власне, може охарактеризувати якість?

Усі звикли до стандартної схеми уроку: викладач заходить у клас, відмічає відсутніх і починає викликати учнів до дошки. Ті від хвилювання аж тремтять і часто не можуть згадати навіть те, що добре засвоїли. Отримують оцінки. Далі вчитель пояснює новий матеріал, задає завдання додому і на цьому урок закінчується.

Так, відбувається щодня, щотижня, щороку. Без змін, без жодної спроби творчого підходу. А все через те, що система освіти базується на культурі оцінки. **Оцінювання перетворює весь навчальний процес на формальність.**

АНАЛІЗ УРОКУ

Цілі уроку:

1. Чи були забезпечені мотиваційна готовність і позитивний настрій?
2. Чи актуалізував учитель суб'єктний досвід учня?
3. Наскільки конкретно були сформульовані цілі уроку?
4. Чи обговорювалися вони з учнями?
5. Чи мали учні можливість внести свої зміни і доповнення до пропонованого переліку цілей?
6. Чи стали цілі особистісно значущими для школярів?

Форми спілкування і роботи:

1. Чи був учитель толерантним у стосунках з учнями?
2. Яка форма спілкування переважала: монолог, діалог, полілог?
3. Які форми роботи переважали: фронтальна, індивідуальна, парна, групова, кооперативна?
4. Чи були запропоновані різні види завдань?
5. Які із завдань переважали: репродуктивні, частково-пошукові, дослідницькі, творчі?

Способи діяльності:

1. Чи стимулював учитель школярів до самостійного їх вибору і форм виконання?
2. Чи виявлялися найбільш особистісно значущі способи навчальної діяльності учнів?
3. Чи враховувалися індивідуальні пізнавальні можливості учнів, темп навчання?
4. Чи надавалася допомога учням, які не встигають за темпом роботи класу?
5. Чи створювалася ситуація успіху на уроці?

Рефлексія:

1. Чи проводилося оцінювання процесу виконання завдань?
2. Які форми для цього застосовувалися: самоконтроль, взаємооцінка, колективна думка, якісь інші?
3. Чи оцінював учитель оригінальність суджень, правильність та раціональність шляхів розв'язання проблем?
4. Чи набували учні навичок цілевизначення, планування, рефлексії, оцінювання?

Домашнє завдання:

1. Чи диференціювалися домашні завдання, можливість їх вибору?
2. Чи аналізувалися домашні завдання?
3. Чи обговорював учитель з учнями підсумок уроку (що дізналися, що сподобалося, що ні, що хотілося б повторити на наступному уроці)?

**ЗВЕРТАЙТЕСЯ –
ДОПОМОЖЕМО!**

**Рівненський
ОІППО
(0362) 64-96-60**

